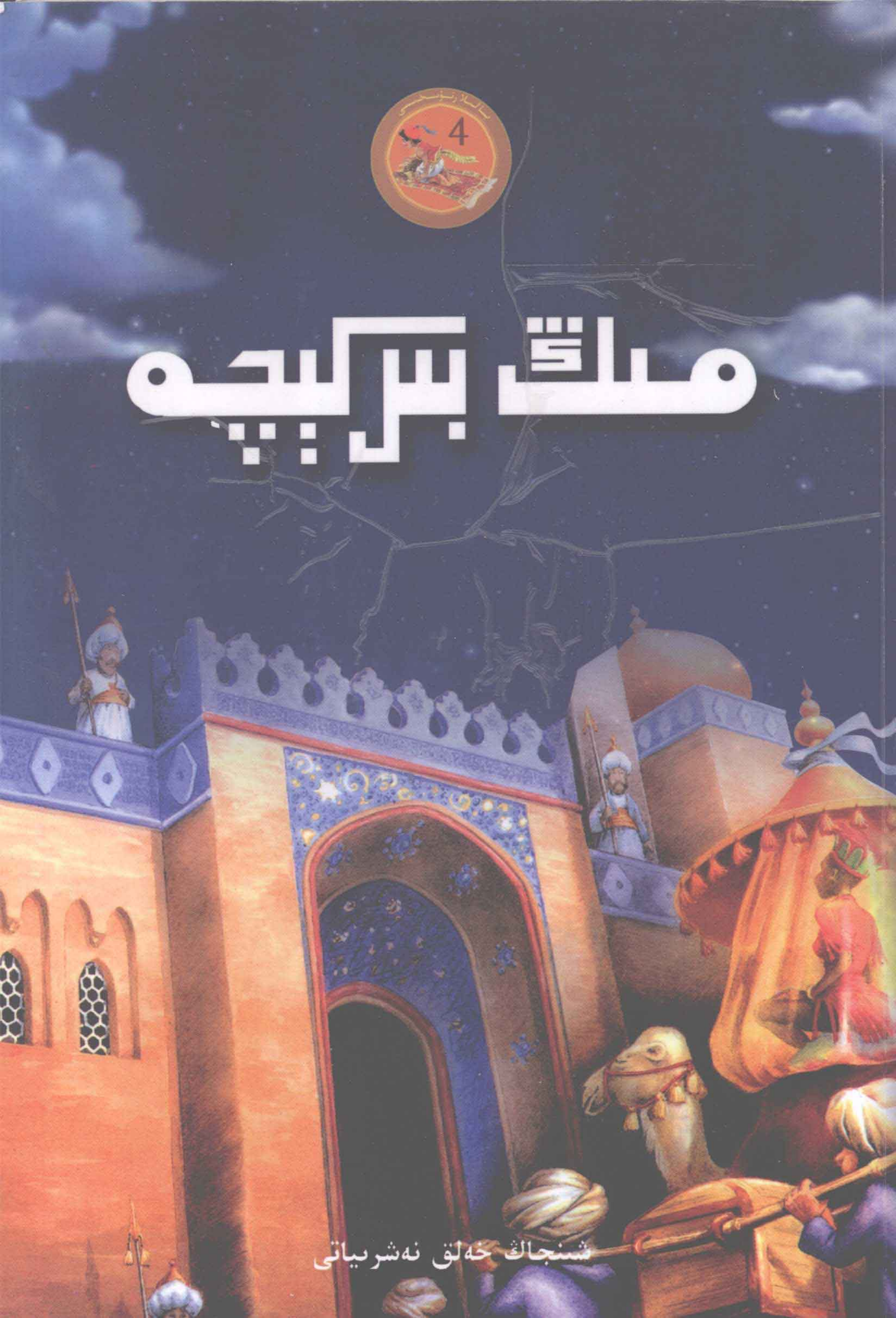
4
مىڭ بىر كېچە
شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

مىڭ بىر كېچە

④

تەرجىمە قىلغۇچى: پاتىگۈل مىجىت

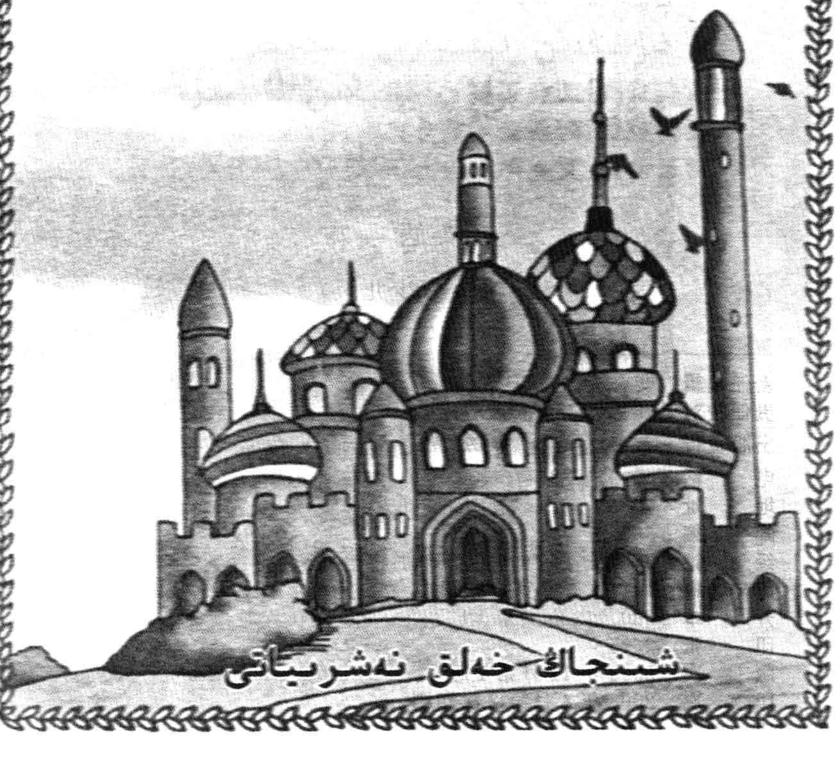

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

一千零一夜.4/晓明编著;帕提古丽·米吉提译.—乌鲁木齐:新疆人民出版社,2003.11(2008.4 重印)
根据上海人民美术出版社 2001 年 4 月汉文版译出。
ISBN 978—7—228—08402—9

Ⅰ.一… Ⅱ.①晓…②帕… Ⅲ.民间故事—作品集—阿拉伯半岛地区—维吾尔语(中国少数民族语言)
Ⅳ.I371.73

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 099948 号

一千零一夜(4)

(少儿版)

责任编辑	艾合买提·伊明
责任校对	赛娜瓦尔·依布拉音
出版发行	新疆人民出版社
电　　话	(0991)2827472
地　　址	乌鲁木齐市解放南路 348 号
邮　　编	830001
经　　销	新疆维吾尔自治区新华书店
印　　刷	乌鲁木齐八家户彩印厂
开　　本	880×1230 毫米　1/32
印　　张	2.75
版　　次	2003 年 11 月第 1 版
印　　次	2008 年 4 月第 2 次印刷
印　　数	4001—9000
定　　价	5.50 元

بۇ كىتاب شاڭخەي خەلق گۈزەل سەنئەت نەشرىياتىنىڭ 2001 ـ يىل 4 ـ ئاي 1 ـ نەشرى، 2001 ـ يىل 4 ـ ئاي 1 ـ باسمىسىغا ئاساسەن تاللاپ تەرجىمە ۋە نەشر قىلىندى.

مىڭ بىر كېچە (4)

(بالىلار نۇسخىسى)

تۈزگۈچى : شاۋمىڭ

تەرجىمە قىلغۇچى : پاتىگۈل مىجىت

مەسئۇل مۇھەررىرى : ئەخمەت ئىمىن

مەسئۇل كوررېكتورى : سەنەۋەر ئىبراھىم

مۇقاۋا لايىھىلىگۈچى : مەمەت نەۋبەت

نەشر قىلىپ تارقاتقۇچى : شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

تېلېفون : 0991—2827472

ئادرېسى : ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 ـ نومۇر

پوچتا نومۇرى : 830001

ساتقۇچى : شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق شىنخۇا كىتابخانىسى

باسقۇچى : ئۈرۈمچى باجياخۇ رەڭلىك باسما زاۋۇتى

فورماتى : 880×1230 مىللىمېتىر 1/32

باسما تاۋىقى : 2.75

نەشرى : 2003 ـ يىلى 11 ـ ئاي 1 ـ نەشرى

باسمىسى : 2008 ـ يىلى 4 ـ ئاي 2 ـ بېسىلىشى

تىراژى : 4001—9000

كىتاب نومۇرى : ISBN 978—7—228—08402—9

باھاسى : 5.50 يۈەن

مۇندەرىجە

ئالاھىددىن بىلەن خىسلەتلىك چىراغ 1
شىر بىلەن ياغاچچى 76
خۇشقاش بىلەن ئىككى قارا ئىت 79

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

ئالاھىددىن بىلەن خىسلەتلىك چىراغ

بۇرۇنقى زاماندا، چىن دۆلىتىنىڭ شىمالىدىكى بىر چوڭ شەھەردە، مۇستاپا ئىسىملىك بىر تىككۈچى ياشايدىكەن. ئۇ يېشى ئەللىككە ئاشقاندا، ئاندىن پەرزەنت يۈزى كۆرۈپتۇ. ئۇ ئوغلىغا ئارزۇلاپ ئالاھىددىن دەپ ئىسىم قويۇپتۇ. مۇستاپا قېرىغاندا تاپقان بۇ بالىسىنى ياخشى ئوقۇتۇپ، بىلىملىك ئادەم قىلىپ تەربىيىلەپ چىقىپ، ئائىلىسىنىڭ نامرات ھالىتىنى ئۆزگەرتىپ يۈز - ئابرۇي تېپىشنى كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلىدىكەن.

ئۇنىڭ ئارزۇسىنىڭ ئەكسىچە، ئالاھىددىن

كىچىكىدىن ئاسمانغا پىچاق ئاتىدىغان كەپسىز، ياغاچ قۇلاق بالا بولۇپ چوڭ بوپتۇ. كىتابنى كۆرسە، ئوقۇشىنىڭ گېپىنى ئاڭلىسا، ئۇنىڭ بېشى ئاغرىيدىكەن. ئەكسىچە، سالپا - سا- ياق، قىلىقسىز دوستلىرىنى كۆرسە يايراپ كېتىدىكەن، ئۇلار بىلەن بىللە قىلمايدىغان ئەسكىلىكى قالمايدىكەن، ئېزىپ - تېزىپ كىشى خۇش بولغۇدەك ئىش قىلمايدىكەن.

شۇنداق قىلىپ ئاخىر ئۇ ئوقۇشتىنمۇ توختاپ قاپتۇ. ئۇ ئون ياشقا كىرگەن يىلى، دادىسى بىلىملىك ئادەم بولال- مىسىمۇ قولىدا ھۈنىرى بار ئادەم بوپقالسۇن، شۇنىڭ بىلەن جېنىنى باقار، دەپ ئويلاپ، ئۆزى كەينىگە سېلىپ يۈرۈپ تىككۈچىلىكنى ئۆگەتمەكچى بوپتۇ.

دادىسىنىڭ كۆڭلىنى قىلچىمۇ چۈشەنمىگەن ئالاھىددىن ھۈنەرگە كۆڭۈل بۆلمەي، دادىسىنىڭ كۆزىنى غەلەت قىلىپلا تالاغا قېچىپ چىقىپ كېتىپ، ھېلىقى بىكار تەلەپ دوست- لىرىغا قېتىلىپ ئويناپدىكەن. ئۇنىڭغا يېپ - يىڭنە تۇت- قۇزۇش ئاسمانغا چىقىشتىنمۇ قىيىن ئىكەن. بۇ كارغا يا- رىماس ئوغلىنى ئادەم قىلىپ بولالمىغان مۇستاپا تولا ئاچ- چىق يۇتۇپ ئاخىر ئاغرىپ يېتىپ قاپتۇ. ئۇ شۇ ياتقىنىچە قوپالماي، ئاخىر ئالەمدىن ئۆتۈپتۇ.

دادىسى ئۆلگەندىن كېيىن ئالاھىددىن خۇددى يۈگەنسىز ئاتتەك بېشى قايغان، پۇتى تايغان يەرلەردە يۈرۈپ ھېچبىر ئىشنىڭ بېشىنى تۇتماپتۇ. ئائىلىسى كۈندىن - كۈنگە نام- راتلىشىپ، قېرى ئانىسى چاق ئېگىرىپ تاپقان ئىككى تال پۇل بىلەن روزغارىنى ئاران - ئاران قامداپتۇ. ئانىسىغا ھەمدەم بولۇپ ئۆينىڭ ئېغىرچىلىقىنى تەڭ كۆتۈرۈش ئالا- ھىددىننىڭ خىيالىغىمۇ كىرىپ چىقماپتۇ.

بىچارە ئانىنىڭ، بۇ ئەقىلسىز ئوغلىنىڭ يارامسىز-

لىقىدىن، ئەقىلسىزلىقىدىن ئاغرىنىپ ياش تۆكۈشتىن باشقا ئامالى يوق ئىكەن.

كۈنلەر، ئايلار، يىللار بىر - بىرىنى قوغلىشىپ ئۆتۈپتۇ، ئالاھىددىنمۇ ئون بەش ياشقا كىرىپ قاپتۇ. لېكىن، ئۇنىڭغا يەنىلا قىلچە ئەقىل كىرمەپتۇ، بۇرۇنقى بەڭۋاشلىقىدىن زادى قالماپتۇ.

ئۇ ئون بەش ياشقا كىرگەن كۈنى ئۆزىگە ئوخشاش ئاسمانغا پىچاق ئاتىدىغان كەپسىز، بەڭۋاش باللار بىلەن كوچىنى بېشىغا كىيىپ ئويناۋاتسا، مەراكەشلىك بىر ئادەم ئالاھىددىنغا زەن سېلىپ بىر چەتتە قاراپ تۇرۇپتۇ. ئۇ ئىچىدە، مەن يىراق ئافرىقىدىن ئىزدەپ كەلگەن بالا دەل مۇشۇ، دەپ جەزم قىپتۇ - دە، ئويناۋاتقان بىر بالىنى يېنىغا چاقىرىپ، ئالاھىددىننىڭ جىمى ئەھۋالىنى سوراپ بىلىۋاپتۇ، ئاندىن ئالاھىددىننىڭ ئالدىغا بېرىپ ئۇنى باغرىغا مەھكەم باسقىنىچە ھاياجان بىلەن:

— ئاھ، بالام، مەن سېنى ئاخىر تاپتىم، نېمە، مېنى تونۇمايۋاتامسەن؟ مەن سېنىڭ تاغاڭ! — دەپتۇ.

بۇ گەپلەردىن گاڭگىراپلا قالغان ئالاھىددىن مەراكەشلىكنىڭ قوينىدىن يۇلقۇنۇپ چىقىپ ئۇنىڭغا شۈبھە بىلەن تىكىلىپ تۇرۇپ:

— سىز خاتا تونۇپ قالغان ئوخشايسىز، مېنىڭ تاغام يوق، — دەپتۇ.

— نېمە؟ داداڭ مەن توغرۇلۇق ساڭا گەپ قىلىپ بەرمىگەنمۇ؟ — دەپتۇ ناتونۇش ئادەم ھەيرانلىق بىلەن، — بىراق، بۇنى ئۇنىڭدىن كۆرگىلىمۇ بولمايدۇ. ھەي، داداڭ تېخى بەك كىچىك چاغدا، مەن جان بېقىش ئۈچۈن، ياقا يۇرتلارغا بېشىمنى ئېلىپ چىقىپ كەتكەنىدىم. مەن دەسلەپتە ھىن-

دىستانغا، ئاندىن مەراكەشكە بېرىپ، ياقا يۇرتلاردا يىگىرمە يىل سەرسان بولۇپ يۈردۈم. ئاخىر يۇرتۇمنىڭ توپىسى تارتىپ قايتىپ كەلدىم. شۇڭا، سېنىڭ مېنى تونۇمىغىنىڭدىنمۇ ئاغرىنغىلى بولمايدۇ.

ئالاھىددىن ئۇنىڭغا يەنىلا ئىشەنمەستىن قاراپ تۇرۇپتۇ. ناتونۇش كىشى قورۇق گەپنىڭ قولاقتا خوشياقمىغانلىقىنى پەملەپتۇ – دە، دەرھال يانچۇقىدىن ئون تىللانى ئېلىپ ئالاھىددىنغا تۇتقۇزۇپ دەپتۇ.

— بار، ئوغلۇم. ئاناڭغا مېنى كەپتۇ، ئۆيگە ھازىرلا بارىدىكەن دېگىن. ئۇ تاماق ئەتكەچ تۇرسۇن. ئۆزۈن سەپەردىن بېرىپ – چارچاپ، ئېچىرقاپ ئاران كەلدىم.

ئالاھىددىن ئۆيگە ئۇچقاندەك چېپىپ بېرىپ، ئانىسىغا «تاغىسى» نىڭ كەلگەنلىك خەۋىرىنى يەتكۈزۈپتۇ. ئۇنىڭ گەپلىرىنى ئاڭلىغان ئانىسى بېشىنى چايقاپ تۇرۇپ:

— بىر تاغاڭغۇ بولىدىغان، بىراق ئۇ سەن بەكلا كىچىك چېغىڭدا ئۆلۈپ كەتكەن. ئاردىن شۇنچە يىللار ئۆتكەندىن كېيىن نەدىن پەيدا بولغان تاغاڭكىنتاڭ ئۇ؟ — دەپتۇ.

شۇ گەپنىڭ ئۇستىگىلا ناتونۇش ئادەم ئىشىكنى ئىت-تىرىپلا كىرىپ كەپتۇ. ئەسلىدە ئۇ ئالاھىددىنىنىڭ كەينىدىن تاپ بېسىپلا مېڭىپتىكەن.

ئۇ تۆرگە چىقىپ خاتىرجەم جايلىشىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن:

— ئۇكام مۇستاپا كۆرۈنمەيدىغۇ؟ — دەپ سوراپتۇ. ئۇ-نىڭ ئالەمدىن ئۆتكەنلىكىنى ئاڭلىغان زامات ئۆزىنى يەرگە تاشلاپ، مەيدىسىگە مۇشتلاپ يىغىنى دۆڭ ساپتۇ:

— ۋاي، ئۇكامەي، ۋاي، قېرىندىشىمەي، سەن نېمانچە تاش يۈرەك، نېمىشقا مەن بىلەن دىدارلاشمايلا كېتىپ قال-دىڭ؟ ۋاي، جېنىم قېرىندىشىمەي، مېنىڭ شۇنچە ئۇزۇن يوللارنى بېسىپ، شۇنچە جاپالارنى چېكىپ بۇ يەرگە كېلد-شىم سەن بىلەن دىدار كۆرۈشۈش ئۈچۈنتىغۇ! مەن بۇ دۇنيادا ياشاپ نېمە قىلىمەن، ئۆلۈپ تۈگىشىپلا كەتسەم، ئۇ دۇنيادا سەن بىلەن دىدارلاشسام بولمامدۇ، — ئۇ شۇنداق دېگىنىچە پېشانىسىنى يەرگە دوقۇلدىتىپ ئۇرۇپ قانىتىۋېتىپتۇ.

ئۇ شۇنچىلىك ھەسرەت چېكىپ يىغلاپتۇكى، ئۇنىڭ يىغىسىغا قاراپ ھەرقانچە تاش يۈرەك ئادەممۇ ئېرىپ كې-تەرئىكەن.

شۇڭا، ئالاھىددىنىنىڭ ئانىسىنىڭ كۆڭلىدىكى گۇمانمۇ شۇ ھامان كۆتۈرۈلۈپ كېتىپتۇ. ئۇ ئىچىدە: «ئاكا - ئۇكىلار بەكلا كىچىك چېغىدا ئايرىلىپ كەتكەن چېغى. ئېرىممۇ بۇ ئاكىسىنىڭ ھايات ياكى ئۆلگەنلىكىنى بىلەلمىگەنلىكى ئۈ-چۈن، ماڭا ئۇنىڭ گېپىنى قىلىپ بەرمىگەن ئوخشايدۇ. قان-قېرىنداش بولمىسا ئۇ بۇنداق پەرياد ئۇرۇپ يىغلىماس ئىدى» دەپ ئويلاپتۇ.

— بولدى، كۆڭلىڭىزنى بۇنچە بۇزماڭ، ئۆلگەنىنىڭ ئارقىسىدىن ئۆلگىلى بولمايدىكەن، ئامالىمىز قانچە، — ئا-لاھىددىنىنىڭ ئانىسى ئۇنىڭغا تەسەللى بەرگەچ، ئۇنى يۆلەپ تۇرغۇزۇپتۇ، — ئانا - بالا ئىككىمىزنى يوقلاپ كەلگىنىڭ-ىزدىن بىز بەك خۇرسەن.

ئاندىن ئۇ ئۆيدىكى ئەڭ ئېسىل نەرسىلەر بىلەن تاماق ئېتىپ، يىراقتىن كەلگەن بۇ «تاغا» نى كۈتۈۋاپتۇ.

تاماق يېگۈچە مەراكەشلىك ئالاھىددىن بىلەن ئانىسىغا چەت ئەللەردە كۆرگەن - بىلگەنلىرىنى سۆزلەپ بېرىپتۇ.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

ئۇنىڭ كۆرگەن ـ بىلگەنلىرىنىڭ شۇنچە كۆپلۈكىنى ئاڭلاپ
ئالاھىددىن ئۇنىڭغا چىن كۆڭلىدىن قايىل بوپتۇ.

پۇرسەتنىڭ پىشىپ يېتىلگەنلىكىنى پەملىگەن مەرا-
كەشلىك ئۆي ئىچىگە سەپسېلىشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئۆيدىكى
كونا مەنقۇلات، ئۇلى چۇشۇپ كەتكەن تاملارغا قاراپ:

— قارىغاندا ئەھۋالىڭلار دېگەندەك ئەمەس ئوخشايدۇ.
سىلەر زادى نېمىگە تايىنىپ تىرىكچىلىك قىلىسىلەر؟ —
دەپ سوراپتۇ.

ئالاھىددىن نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي كۆزلىرىنى پار-
قىراتقىنىچە قاراپلا تۇرۇپتۇ. ئەمما، بۇ گەپ ئانىسىنىڭ يۈ-
رىكىگە تېگىپتۇ. ئۇ چاق ئېگىرىپ تاپقان ئازغىنە پۇل بىلەن
كۈنلىرىنىڭ بەكمۇ غۇربەتچىلىكتە ئۆتۈۋاتقىنىنى، ئۆزىنىڭ
قانچىلىك جاپا چېكىۋاتقىنىنى دەپ كېلىپ، ئالاھىددىننىڭ
ئەسكىلىكىدىنمۇ دادلاپ بېرىپتۇ. ئۇ چوڭقۇر خورسىنغان

هالدا:

— بۇ بالا ھېچ ئادەم بولاي دېمەيدۇ، ياخشى كۈننىڭ يامىنى كېلىپ مەن ئۆلۈپ تارتىپ كەتسەم، ئۇ جېنىنى قانداقمۇ جان ئېتەر، دەپ ئەنسىرەيمەن، — دەپتۇ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلىغان «تاغا» ئالاھىددىندىن بەكمۇ نارازى بوپتۇ:

— مۇشۇنداق كېتىۋەرسەڭ قانداق بولىدۇ؟ ئون بەش ياشقا كىرىپ قالغان تۇرۇقلۇقمۇ بىرەر ھۈنەرنىڭ بېشىنى تۇتماي يۈرۈۋېرەمسەن؟ بىچارە ئاناڭنىڭ ھالىغا يەتمەي، ئۇنى قاقشىتىپ يۈرۈشتىن نومۇس قىلمامسەن؟ قېنى، سەندىكى كۆيۈم!— دەپ ئەيىبلەپتۇ ۋە ئاخىر مۇنداق دەپ قوشۇپ قويۇپتۇ،— ئۇنداق بولسا مەن ساڭا بىر دۇكان ئېچىپ بېرەي، سەن سودا قىلىشنى ئۆگەن. شۇنداق قىلساڭ، كۆڭلۈڭ بىر يەرگە يىغىلىدۇ، بىكار تەلەپ بولۇپ قالمايسەن، كەلگۈسىدە چوڭ سودىگەر بولىسەن.

ئالاھىددىننىڭ ئانىسى تەسىرلەنگىنىدىن كۆزلىرىگە لىق ياش ئاپتۇ، ئىچىدە: «‹كونىلار تۇغقانچىلىقنىڭ بېغى مۇستەھكەم› دەپ بىكار ئېيتماپتىكەن. ئۆز تاغىسى بولغاچقا، مانا مۇشۇنداق كۆيۈپ، پىشىپ كېتىۋاتىدۇ، يات بولسا نېمە كارى» دەپ ئويلاپتۇ.

سودىگەر بولىسەن، دېگەن گەپنى ئاڭلاپ ئالاھىددىن خۇشاللىقتىن سەكرەپ كېتىپتۇ. يۈز - ئابرۇيلۇق، باي سودىگەر بولۇش ئۇنىڭ ئەڭ چوڭ ئارزۇسى ئىكەن!

مەراكەشلىك ئالاھىددىننى كەينىگە سېلىپ ئېسىل كىيىم - كېچەك ئېلىپ بېرىپتۇ، مۇنچىغا چۈشۈرۈپ، قورسىقىنى توقلاپتۇ، ئاندىن يۇرتتىكى ئابرۇيلۇق چوڭ سودىگەرلەرنىڭ ئۆيىگە پەتە ئوقۇپ، ھەممە ياقتىن دۇكان

ئاچقۇدەك مۇۋاپىق يەر ئىزدەپتۇ. بۇ ئىشلارنى كۆرگەن ئالاھىددىننىڭ ئانىسى بۇ توغقىنىدىن ئىچ - ئىچىدىن رازى بولۇپ كېتىپتۇ - دە، ئالاھىددىننى ئۇنىڭ تەربىيىسىگە تاپشۇرۇپ بېرىپتۇ.

بىر كۈنى كەچلىك تاماقتىن كېيىن «تاغىسى» ئالاھىددىنغا:

— ئەتە سېنى شەھەر سىرتىدىكى مەشھۇر جايلارغا ئاپىرىپ كېلىمەن. بۇ شەھەرنىڭ بىز كۆرمىگەن يېرى قالمىدى. ياخشى سودىگەر بولۇش ئۈچۈن، ئۆزى تۇرۇشلۇق جاينىڭ ئويمان - چوڭقۇرىنى بىلمىسە بولمايدۇ، — دەپتۇ.

مەراكەشلىك ئەتىسى سەھەردە ئالاھىددىننى ئەگەشتۈرۈپ يولغا چىقىپتۇ. ئۇلار شەھەر سىرتىغا چىققاندىن كېيىن بىرمۇ ئاسارئەتىقىنى ئۆتكۈزۈۋەتمەي كۆرۈپتۇ. ئالاھىددىن ئۆز ئۆمرىدە بۇگۈنكىدەك خۇشال ئويناپ باقماپتىكەن.

كەچقۇرۇن ئۇلار ئاسمانغا تاقاشقۇدەك دەرەخلەر بىلەن قاپلانغان بىر ئېگىز تاغنىڭ باغرىغا كەپتۇ. مەراكەشلىك ئالاھىددىنغا:

— بالام، ئەمدى سېنىڭ كۆز ئالدىڭدا ئاجايىپ - غارايىپ مەنزىرە ھاسىل بولىدۇ، ماڭ، بېرىپ بىرئاز شاخ يىغىپ كەل، مەن ساڭا ھۈنىرىمنى بىر كۆرسىتىپ قوياي، — دەپتۇ.

ئالاھىددىن بىردەمدىلا بىرمۇنچە شاخ - شۇمبا يىغىپ كەپتۇ. مەراكەشلىك ئۇلارغا ئوت يېقىپ، قويىنىدىن خۇش پۇراق مەستىكى رۇمىنى ئېلىپ ئوتنىڭ ئۈستىگە چېچىپتۇ، ئاندىن باداشقان قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، مەستىكى رۇمىدىن چىقىۋاتقان ئىسقا قاراپ ئەپسۇن ئوقۇشقا باشلاپتۇ. ئۇ ئەپسۇننى بارغانسېرى تېز ئوقۇشقا باشلاپتۇ، ئەپسۇن ئوقۇش

تېزلەشكەنسېرى ئوتتىن چىقىۋاتقان ئىسمو شونچە قويۇق ھەم تېز تورولۇپ - تورولوپ چىقىپتو.

مەراكەشلىكنىڭ «ئېچىل» دەپ قاتتىق ۋارقىرىشى بى-لەن تەڭ يەر يېرىلىپ چوڭ بىر يېرىق پەيدا بوپتو، ئاندىن يېرىقتا تۆت چاسا يوغان بىر تاش پەيدا بوپتو.

بو مەنزىرىنى كۆرگەن ئالائىددىننىڭ قورقوپ يۈرىكى چىقىپ كەتكودەك بوپتو. ئو قېچىپ كەتمەكچى بوپتو، ئەمما لاغ - لاغ تىترەۋاتقان پۇتلىرىنى يۆتكىگودەك ماجالى قالماپتو.

مەراكەشلىك ئونىڭ دولىسىغا ئۇرۇپ قويۇپ، مۇلايىم-لىق بىلەن:

— قورقمىغىن، بالام، سېنى بو يەرگە ئەكېلىشتىكى مەقسىتىم، ساڭا بو كارامىتىمنى كۆرسىتىپ قويۇش ئۇ-

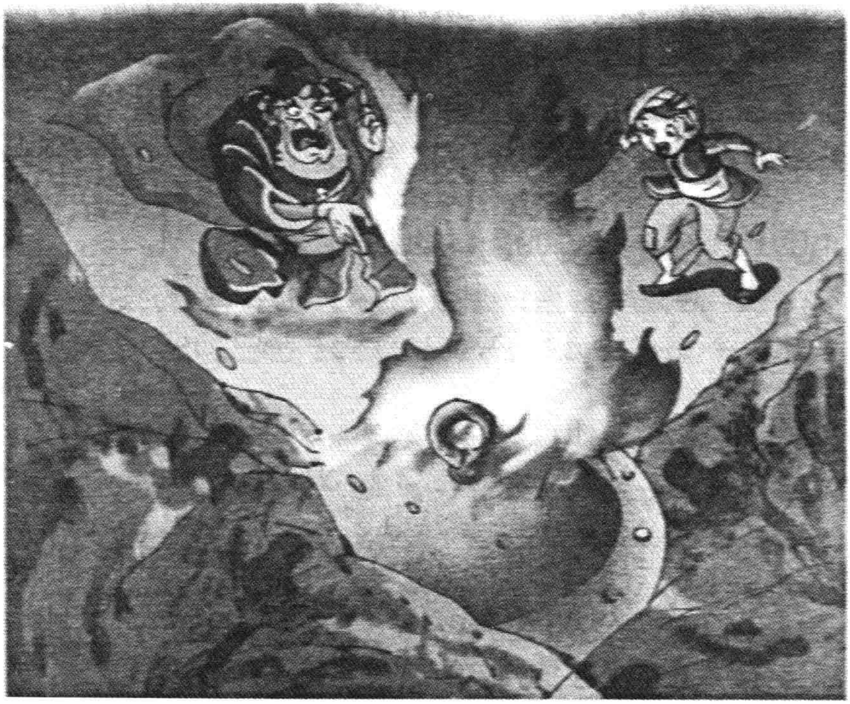

چۈن. بۇ يەردە سېنىڭ نامىڭدا ساقلىنىۋاتقان خەزىنە بار. بۇ خەزىنىنى پەقەت سەنلا ئاچالايسەن. قارىغىنا، ماۋۇ تاشنىڭ ئۈستىدە بىر مىس ھالقا بار. سەن ئۇنى تۇتۇپ تاشنى كۆتۈرسەڭلا، خەزىنە كۆز ئالدىڭدا نامايان بولىدۇ، — دەپتۇ.

بۇ گەپلەردىن ئالاھىددىنىنىڭ يۈرىكى سەل جايىغا چۈشكەندەك بوپتۇ. ئۇ «تاغىسى» نىڭ نېمە ئويۈن ئويناۋاتقانلىقىنى چۈشەنمەي، ھېلىقى تاشقا ھەيرانلىق بىلەن تىكىلىپتۇ. ئۇ تاش ئۇنىڭغا شۇنچىلىك ئېغىر بىلىنىپتۇكى، كىچىككىنە جېنى بىلەن ئۇنى مىدىرلىتىشقا كۆزى يەتمەپتۇ.

مەراكەشلىك ئۇنىڭ ئىككىلىنىۋاتقانلىقىنى سېزىپ، تىت - تىت بولۇشقا باشلاپتۇ:

— تېزرەك كۆتۈر، بالام، ئۇ تاشنى كۆتۈرۈپ خەزىنىنىڭ ئىشىكىنى ئاچساڭ، بۇ دۇنيادىكى ئەڭ باي ئادەمگە ئايلىنىسەن، شۇنى ئېسىڭدە چىڭ تۇت، مىس ھالقىدىن تۇتۇپ تاشنى كۆتۈرگەن چېغىڭدا، ئاتا - ئاناڭنىڭ ۋە ئۆزۈڭنىڭ ئىسمىنى يۇقىرى ئاۋازدا توۋلا، شۇنىڭدىلا بۇ تاش ئۆزلۈكىدىنلا يۆتكىلىدۇ، چۈنكى بۇ سېنىڭ نامىڭدا ساقلانغان خەزىنە!

زور بايلىققا ئىگە بولۇش تەمەسىنىڭ تۈرتكىسىدە ئالاھىددىن تاشقا يېقىنلىشىپتۇ. ئۇ ئىچىدە، خەزىنە زادى بارمۇ، يوقمۇ، ئېچىپ باقسام بىر گەپ بولىمامدۇ، دەپ ئويلاپتۇ.

ئۇ مىس ھالقىدىن تۇتۇپ تاشنى كۈچەپ يۇقىرى كۆتۈرۈپتۇ، ئەمما ئۇ قورام تاش مىدىر - سىدىر قىلماپتۇ. ئۇ ئاتا - ئانىسى ۋە ئۆزىنىڭ ئىسمىنى توۋلاپ تۇرۇپ بىر كۆتۈرۈپتىكەن، مىڭ جىڭ ئېغىرلىقتىكى تاش خۇددى پەيدەك يەڭگىل كۆتۈرۈلۈپ كېتىپتۇ.

ئۇ قورام تاشنى بىر چەتكە ئىرغىتىپ تاشلاپ شۇنداق

قارىغۇدەك بولسا، بىر يەر ئاستى لەخمىسىنىڭ ئاغزى كۆرۈنۈپتۇ. لەخمىنىڭ ئاغزىغا ئون ئىككى تاش پەلەمپەينى بېسىپ چۈشكىلى بولىدىكەن.

مەراكەشلىك كۆزلىرىدىن شادلىق ئۇچقۇنلىرىنى چاچراتقان ھالدا، ئالاھىددىنغا لەخمىنىڭ ئاغزىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ:

— پەلەمپەينى بويلاپ پەسكە چۈشسەڭ، بالام، بۇ دۇنيادا تەڭدىشى يوق زەردارغا ئايلىنىسەن. شۇنى ئېسىڭدە تۇتقىنكى، لەخمىنىڭ ئەڭ ئاستىغا چۈشكەندە تۆت ئېغىز ئۆينى، تۆت تەرەپنىڭ ھەر خىل قىممەت باھالىق ئۈنچە - مەرۋايىت، دۇر - جاۋاھىرلار بىلەن تولغانلىقىنى كۆرىسەن. ئاگاھ بولغىنكى، ئۇ نەرسىلەرگە قىزىقىپ ئېزىپ - تېزىپ تۇتۇپ سالما. بولمىسا شۇ زامان قارا تاشقا ئايلىنىپ كېتىسەن. تۆت ئىشىكنىڭ ئىچىدىكى مەھكەم ئېتىلگەن ئىشىككە كېلىپ، ئاتا - ئاناڭ ۋە ئۆزۈڭنىڭ ئىسمىنى چاقىرساڭ، ئۇ ئىشىك ئۆزلۈكىدىن ئېچىلىدۇ، ئىشىكتىن كىرسەڭ، گۈل - گۈلىستانلىق بىر مېۋىلىك باغقا كىرىسەن، باغدىن ئۆتسەڭ، چوڭ بىر زالغا كىرىسەن. زالنىڭ تورۇسىغا بىر جىنچىراغ ئېسىقلىق. ئۇ يەردە بىر شوتا بار، شوتىغا دەسسەپ چىقىپ جىنچىراغنى ئال - دە، يېغىنى تۆكۈۋېتىپ قوينۇڭغا سال، ئۇنىڭدىن كېيىن لەخمىنىڭ ئىچىدىكى ھەرقانداق بايلىقنى خالىغانچە ئېلىۋەرسەڭ بولىدۇ. چۈنكى، سەن جىنچىراغنى قولۇڭغا ئالغاندىلا، بۇ بايلىقلارنىڭ ئىگىسىگە ئايلىنىسەن، — دەپتۇ.

ئالاھىددىن لەخمىنىڭ ئىچىگە شۇنداق قاراپتىكەن، ئىچى قاپقاراڭغۇ تۇرغۇدەك، زادى قانچىلىك چوڭقۇرلۇقىنى بىلگىلى بولمىغۇدەك. ئالاھىددىننى سۈر بېسىپتۇ. ئۇ بۇ قاراڭغۇ گۆرگە ئوخشايدىغان ئۆڭكۈردىن يىراقراق كېتىش ئۈچۈن كەينىگە داجىپتۇ.

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com